

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2008/56/EÜ,

17. juuni 2008,

millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust, ⁽²⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras, ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Liidu liikmesriikide suveräänsete õiguste ja jurisdiktsiooni alla kuuluv mereakvatoorium hõlmab Vahe-mere, Läänemere, Musta mere ja Atlandi ookeani kirdeosa akvatooriumi, kaasa arvatud Assoori saarestikku, Madeirat ja Kanaari saari ümbritsevad merealad.

(2) On ilmne, et surve mere loodusressurssidele ja vajadus mere ökoloogilise toime järele on sageli liiga suur ning ühendusel on vaja vähendada oma mõju mereakvatooriumile, olenemata sellest, kus see mõju esineb.

(3) Merekeskkond on väärtuslik pärand, mis vajab kaitset, säilitamist ja võimaluse korral taastamist lõppeesmärgiga hoida alal bioloogilist mitmekesisust ning kindlustada ökoloogiliselt mitmekesised ja dünaamilised ookeanid ja mered, mis on puhtad, terved ja produktiivsed. Sellest lähtuvalt peaks käesolev direktiiv edendama muu hulgas keskkonnaaspektide lisamist kõikidesse asjaomastesse poliitikavaldkondadesse ning moodustama Euroopa Liidu tulevase merepoliitika keskkonnaalase tugisamba.

(4) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsusega nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnaalane tegevusprogramm, ⁽⁴⁾ on välja töötatud temaatiline strateegia merekeskkonna kaitsmiseks ja säilitamiseks üldesmärgiga edendada merede säästvat kasutamist ja säilitada mereökosüsteeme.

(5) Temaatilise strateegia väljatöötamine ja rakendamine peaksid olema suunatud mere ökosüsteemi säilitamisele. Selline lähenemisviis peaks hõlmama kaitsealasid ning igasugust merekeskkonda mõjutavat inimtegevust.

(6) Merekaitsealade rajamine, sealhulgas nende alade rajamine, mis on juba määratud või määratakse nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivis 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta ⁽⁵⁾ (edaspidi „elupaikade direktiiv“), nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiivis 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta ⁽⁶⁾ (edaspidi „linnukaitse direktiiv“) ning rahvusvahelistes või piirkondlikes lepingutes, mille pooled Euroopa Ühendus või asjaomased liikmesriigid on, annab olulise panuse hea keskkonnaseisundi saavutamisse käesoleva direktiivi raames.

⁽¹⁾ ELT C 185, 18.8.2006, lk 20.

⁽²⁾ ELT C 206, 29.8.2006, lk 5.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 14. novembri 2006. aasta arvamus (ELT C 314 E, 21.12.2006, lk 86), nõukogu 23. juuli 2007. aasta ühine seisukoht (ELT C 242 E, 16.10.2007, lk 11) ja Euroopa Parlamendi 11. detsembri 2007. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata). Nõukogu 14. mai 2008. aasta otsus.

⁽⁴⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/105/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 368).

⁽⁶⁾ EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/105/EÜ.

- (7) Selliste kaitsealade rajamine käesoleva direktiivi raames on oluline samm ülemaailmsel säästva arengu tippkohtumisel ja nõukogu otsusega 93/626/EMÜ⁽¹⁾ heaks kiidetud bioloogilise mitmekesisuse konventsioonis võetud kohustuste täitmise suunas ning aitab kaasa selliste alade sidusa ja representatiivse võrgustiku loomisele.
- (8) Rakendades inimtegevuse ohjamiseks ökosüsteemil põhinevat lähenemisviisi ja võimaldades samal ajal merekaupade ja -teenuste jätkusuutlikku kasutamist, tuleks esmaltähtsaks pidada ühenduse mereakvatooriumi hea keskkonnaseisundi saavutamist või säilitamist, selle kaitse ja säilitamise jätkamist ning edasise halvenemise ärahoidmist.
- (9) Nende eesmärkide saavutamiseks on vaja läbipaistvat ja sidusat õiguslikku raamistikku. See raamistik peaks aitama kaasa sidususe parandamisele eri poliitikavaldkondade vahel ning edendama keskkonnaküsimuste lõimimist muudesse poliitikatesse, nagu ühine kalanduspoliitika, ühine põllumajanduspoliitika ja muud asjaomased ühenduse poliitikad. Õigusliku raamistikuga tuleks luua üldine tegevusraamistik ning võimaldada võetud meetmete koordineerimist, järjepidevust ja nõuetekohast integreerimist ühenduse muude õigusaktide ja rahvusvaheliste lepingute alusel võetud meetmetega.
- (10) Ühenduse merekeskkonda moodustavate eri merepiirkondade ja allpiirkondade erinevad tingimused, probleemid ja vajadused nõuavad erinevaid ja konkreetseid lahendusi. Seda mitmekesisust tuleks arvesse võtta merestrateegiate väljatöötamise kõigis järkudes, kuid eriti ühenduse mereakvatooriumi hea keskkonnaseisundi saavutamiseks mõeldud meetmete ettevalmistamisel, kavandamisel ja elluviimisel merepiirkondade ja allpiirkondade tasandil.
- (11) Iga liikmesriik peaks seetõttu oma mereakvatooriumi jaoks välja töötama merestrateegia, mis lähtub küll liikmesriigi oma akvatooriumist, kuid kajastab samas asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna üldist perspektiivi. Merestrateegiad peaksid tipnema hea keskkonnaseisundi saavutamiseks või säilitamiseks mõeldud meetme-programmide elluviimisega. Liikmesriikidelt ei tuleks siiski nõuda konkreetsete meetmete võtmist juhul, kui puudub märkimisväärne oht merekeskkonnale või kui kulud oleksid merekeskkonda ähvardavaid ohtusid arvestades ebaproportsionaalselt suured, tingimusel et iga otsust jätta meetmed võtmata nõuetekohaselt põhjendatakse.
- (12) Rannikuveed, sealhulgas nende merepõhi ja aluspinnas, on merekeskkonna lahutamatu osa ja seetõttu peaks käesolev direktiiv hõlmama ka neid niivõrd, kui võrd merekeskkonna keskkonnaseisundi eriaspekte ei käsitleta juba Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivis 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik)⁽²⁾ või muus ühenduse õigusaktis, et tagada vastastikune täiendus, vältides samal ajal ebavajalikku kattumist.
- (13) Merekeskkonna piiriülese olemuse tõttu peaksid liikmesriigid tegema koostööd, et tagada iga merepiirkonna või allpiirkonna merestrateegiate koordineeritud väljatöötamine. Kuna merepiirkonnad või allpiirkonnad on ühised nii teiste liikmesriikide kui ka kolmandate riikidega, peaksid liikmesriigid tegema kõik võimaliku, et tagada tihe koordineerimine kõigi asjaomaste liikmesriikide ja kolmandate riikidega. Kui see on otstarbekas ja asjakohane, tuleks kõnealuse koordineerimise tagamiseks kasutada merepiirkondades või allpiirkondades eelkõige piirkondlike merekonventsioonide raames juba loodud institutsioonilisi struktuure.
- (14) Kui mereseisund on nii kriitiline, et see nõuab kiiret tegutsemist, peaksid liikmesriigid, kellel on ühine merepiir käesoleva direktiiviga hõlmatud merepiirkonnas või allpiirkonnas, püüdma leppida kokku tegevuskava suhtes, millega nähakse ette meetmeprogrammide varasem elluviimine. Sellistel juhtudel tuleks kutsuda komisjoni üles kaaluma liikmesriikide toetamist nende tõhustatud jõupingutustes merekeskkonna parandamiseks, nimetades kõnealuses piirkonnas ellu viidava programmi katseprojekti.
- (15) Käesolevas direktiivis määratletud mereakvatooriumi ei ole kõigil liikmesriikidel ning seetõttu peaks direktiivi nende sätete toime, mis on suunatud vaid mereakvatooriumiga liikmesriikidele, piirduma vaid nimetatud liikmesriikidega.
- (16) Kuna koostöö ja koordineerimise jaoks on möödapääsmatult vajalik tegevus rahvusvahelisel tasandil, tuleks käesoleva direktiiviga veelgi tugevdada ühenduse ning liikmesriikide panuse ühtsust rahvusvaheliste lepingute raames.

⁽¹⁾ EÜT L 309, 13.12.1993, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2008/32/EÜ (ELT L 81, 20.3.2008, lk 60).

- (17) Ühendus ja liikmesriigid on nõukogu 23. märtsi 1998. aasta otsusega 98/392/EÜ (mis käsitleb 10. detsembri 1982. aasta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni ja selle XI osa rakendamist käsitleva 28. juuli 1994. aasta lepingu sõlmimist Euroopa Ühenduse poolt) ⁽¹⁾ heaks kiidetud ÜRO mereõiguse konventsiooni (UNCLOS) osalised. Käesolevas direktiivis tuleks seepärast täiel määral arvesse võtta nendest lepingutest tulenevaid ühenduse ja liikmesriikide kohustusi. Lisaks osaliste mereakvatooriumitele kohaldatavatele sätetele sisaldab UNCLOS ka üldiseid kohustusi eesmärgiga tagada, et osalise kontrolli või jurisdiktsiooni all toimuv tegevus ei tekita tema mereakvatooriumist kaugemale ulatuvat kahju, ning hoida ära kahju või ohu edasikandumine ühest piirkonnast teise või ühte tüüpi saastumise muutumise teiseks.
- (18) Samuti peaks käesolev direktiiv toetama bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni kontekstis tugevalt omaks võetud seisukohti bioloogilise mitmekesisuse kadumise pidurdamise, merede bioloogilist mitmekesisust säilitava ja säästva kasutamise tagamise ja merekaitsealade ülemaailmse võrgustiku loomise suhtes aastaks 2012. Lisaks peaks see aitama kaasa bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste seitsmenda konverentsi eesmärkide saavutamisele; kõnealune konverents võttis vastu üksikasjaliku merede ja rannikualade bioloogilise mitmekesisuse tööprogrammi, mis sisaldab arvukaid eesmärke, sihte ja tegevusi ja mille eesmärk on peatada riikides, piirkondades ja kogu maailmas bioloogilise mitmekesisuse kadumine ning kindlustada mereökosüsteemi võime toetada kaupade ja teenustega varustamist, ning kaitsealade tööprogrammi, mille eesmärk on kehtestada ja hallata merekaitsealade iseloomulikke ökosüsteeme aastaks 2012. Sellele protsessile aitab oluliselt kaasa liikmesriikide kohustus määrata linnukaitse direktiivi ja elupaikade direktiivi alusel kindlaks Natura 2000 alad.
- (19) Käesolev direktiiv peaks aitama kaasa ühenduse ja liikmesriikide nende kohustuste täitmisele, mis tulenevad mitmetest asjaomastest rahvusvahelistest lepingutest, millega nad on võtnud endale olulisi kohustusi seoses merekeskkonna kaitsmisega reostuse eest: Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsioon, mis kiideti heaks nõukogu otsusega 94/157/EÜ, ⁽²⁾ Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse konventsioon, mis kiideti heaks nõukogu otsusega 98/249/EÜ, ⁽³⁾ sealhulgas selle uus V lisa merepiirkondade ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse kaitsmise ja säilitamise kohta ning vastav 3. liide, mis kiideti heaks nõukogu otsusega 2000/340/EÜ, ⁽⁴⁾ Vahemere merekeskkonna ja rannikuala kaitse konventsioon, mis kiideti heaks nõukogu otsusega 77/585/EMÜ, ⁽⁵⁾ ning selle 1995. aasta muudatused, mis kiideti heaks nõukogu otsusega 1999/802/EÜ, ⁽⁶⁾ ning samuti selle protokoll Vahemere kaitsmise kohta maismaalt lähtuva reostuse eest, mis kiideti heaks nõukogu otsusega 83/101/EMÜ, ⁽⁷⁾ ning selle 1996. aasta muudatused, mis kiideti heaks nõukogu otsusega 1999/801/EÜ. ⁽⁸⁾ Käesolev direktiiv peaks samuti aitama liikmesriikidel täita neid kohustusi, mis tulenevad Musta mere reostuse eest kaitsmise konventsioonist, millega nad on võtnud endale olulisi kohustusi merekonna kaitsmiseks reostuse eest ja millega ühendus ei ole veel ühinenud, kuid milles ta osaleb vaatljana.
- (20) Neid kolmandaid riike, kellel on mõnes merepiirkonnas või alapiirkonnas liikmesriigiga ühine mereakvatoorium, tuleks kutsuda osalema käesoleva direktiiviga ette nähtud protsessis, et soodustada sellega hea keskkonnaseisundi saavutamist asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas.
- (21) Käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks on ülitähtis tagada ruumilisteks kaitsemeetmeteks, nagu erikaitsealad või merekaitsealad, kehtestatud kaitse-eesmärkide, haldusmeetmete ning kontrolli- ja hindamistegevuse integreerimine.
- (22) Arvestada tuleks ka bioloogilise mitmekesisuse ja süvameri keskkondadega seotud mereuuringute potentsiaaliga.
- (23) Merestrateegiate raames täide viidavad meetme-programmid on tõhusad üksnes juhul, kui nende väljatöötamisel on aluseks põhjalikud teadmised merekeskkonna seisundist konkreetses piirkonnas ja kui neid kohandatakse iga liikmesriigi puhul ja asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna üldperspektiivis võimalikult täpselt asjaomase akvatooriumi vajadustele, ning seetõttu on asjatundlike poliitiliste otsuste tegemiseks vaja siseriiklikul tasandil ette näha asjakohane raamistik, sealhulgas mereuuringute ja -järelvalvetegevuse arendamine. Ühenduse tasandil tuleks sellega seotud teadusuuringute toetamine jätkuvalt ette näha teadusuuringute ja arendustegevuse poliitika raames. Merekeskkonnaga seotud küsimuste tunnistamine teadusuuringute ja arendustegevuse seitsmendas raamprogrammis on oluline samm selles suunas.

⁽¹⁾ EÜT L 179, 23.6.1998, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 73, 16.3.1994, lk 19.

⁽³⁾ EÜT L 104, 3.4.1998, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 118, 19.5.2000, lk 44.

⁽⁵⁾ EÜT L 240, 19.9.1977, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 322, 14.12.1999, lk 32.

⁽⁷⁾ EÜT L 67, 12.3.1983, lk 1.

⁽⁸⁾ EÜT L 322, 14.12.1999, lk 18.

- (24) Meetmeprogrammide esimese ettevalmistava sammuna peaksid merepiirkonna või allpiirkonna liikmesriigid analüüsima oma mereakvatooriumi iseärasusi või parameetreid ning survet ja mõju sellele, et teha kindlaks akvatooriumile survet ja mõju avaldavad peamised tegurid, analüüsima majanduslikust ja sotsiaalsest aspektist selle kasutust ning merekeskkonna seisundi halvenemisest tulenevaid kulutusi. Nad võivad oma analüüsides lähtuda piirkondlike merekonventsioonide raames juba tehtud hindamistest.
- (25) Selliste analüüsitude alusel peaksid liikmesriigid oma mereakvatooriumi jaoks kindlaks määrama hea keskkonnaseisundi parameetrite kogumi. Nimetatud eesmärkidel on asjakohane ette näha kriteeriumide ja meetodikastandardite väljatöötamine, et tagada kooskõla ja võimaldada võrrelda hea keskkonnaseisundi saavutamise määra eri merepiirkondades ja allpiirkondades. Nende arendamisse tuleks kaasata kõik huvitatud isikud.
- (26) Järgmine samm hea keskkonnaseisundi saavutamise suunas peaks seisnema keskkonnavalaste eesmärkide ja pidevaks hindamiseks mõeldud järelevalveprogrammide kehtestamises, mis võimaldaksid asjaomase mereakvatooriumi seisundit korrapäraselt hinnata.
- (27) Liikmesriigid peaksid seejärel kehtestama ja rakendama meetmeprogramme, mis on mõeldud hea keskkonnaseisundi saavutamiseks või säilitamiseks asjaomases akvatooriumis, arvestades samal ajal olemasolevaid ühenduse ja rahvusvahelisi nõudeid ning asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna vajadusi. Need meetmed tuleks kavandada, tuginedes ettevaatuspõhimõttele ja põhimõtetele, mis näevad ette ennetavat tegevust, mille kohaselt tuleks keskkonnakahjustus esmajärjekorras heastada kahjustuse kohas ja saastaja peaks maksma.
- (28) Arvestades rõhuasetuse täpsust, on asjakohane, et ülalpool nimetatud meetmeid võtaksid liikmesriigid. Tegevuse sidususe tagamiseks ühenduses tervikuna ja seoses ülemaailmsel tasandil võetud kohustustega on oluline, et liikmesriigid teataksid komisjonile võetud meetmetest, et komisjonil oleks võimalik hinnata nende sidusust asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna ulatuses ning pakkuda vajaduse korral juhiseid võimalike vajalikeks osutuvate muudatuste tegemiseks.
- (29) Liikmesriigid peaksid võtma vajalikke meetmeid, et saavutada või säilitada merekeskkonna hea keskkonnaseisund.
- (30) Sellega seoses tuleks ette näha kaks erijuhtumit. Esimene on olukord, milles liikmesriigil on võimatu oma keskkonnavalaste eesmärke saavutada kas asjaomases liikmesriigist mitteoleneva tegevuse või tegevusetuse, looduslike põhjuste või vääraratu jõu tõttu või asjaomase liikmesriigi enda poolt võetud meetmete tõttu, mis lähtuvad ülekaalukast üldisest huvist, mida peetakse negatiivsest keskkonnamõjust tähtsamaks, või seetõttu, et looduslikud tingimused ei võimalda mereakvatooriumi seisundit ettenähtud ajaks parandada. Asjaomane liikmesriik peaks sellise erijuhtumi tekkimist põhjendama, näitama ära asjaomase piirkonna ning võtma asjakohaseid abimeetmeid keskkonnavalaste eesmärkide järgimise jätkamiseks, et vältida ohustatud mereakvatooriumi seisundi edasist halvenemist ja leevendada kahjulikku mõju asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas.
- (31) Teine erijuhtum on seotud olukorraga, kus liikmesriik tuvastab probleemi, mis mõjutab tema mereakvatooriumi, võib-olla isegi kogu asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna keskkonnaseisundit, kuid mida ei saa lahendada siseriiklikul tasandil võetavate meetmetega või mis on seotud ühenduse muu poliitika või rahvusvahelise lepinguga. Sellistel juhtudel tuleks ette näha, et komisjoni teavitatakse sellest meetmeprogrammidest teatamise raames ning kui tekib vajadus ühenduse meetmete järele, esitatakse komisjonile ja nõukogule asjakohased soovitusel.
- (32) Samas peaks erijuhtumite tarbeks mõeldud paindlikkus olema ühenduse tasandil kontrolli all. Esimese juhtumi puhul on seepärast asjakohane võtta nõuetekohaselt arvesse rakendatavate abimeetmete mõju. Juhtudel, kui liikmesriik viitab meetmetele, mis lähtuvad ülekaalukast üldisest huvist, peaks komisjon hindama, kas selle tagajärjel merekeskkonnas toimuvad nihked või muutused ei takista püsival ega sea ohtu hea keskkonnaseisundi saavutamist asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas või teiste liikmesriikide mereakvatooriumides. Komisjon peaks pakkuma vajaduse korral juhiseid võimalike vajalikeks osutuvate muudatuste tegemiseks, kui ta leiab, et kavandatud meetmed ei ole piisavad või sobivad meetmete sidususe tagamiseks kogu asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna ulatuses.

- (33) Teise erijuhtumi puhul peaks komisjon küsimust kaaluma ja reageerima kuue kuu jooksul. Vastavalt vajadusele peaks komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitavates ettepanekutes kajastama asjaomase liikmesriigi soovitusi.
- (34) Pidades silmas mereökosüsteemide dünaamilist olemust ja nende looduslikku mitmekesisust ning asjaolu, et neile avalduv surve ja mõju varieerub vastavalt muutustele inimtegevuse erinevates mudelites ja kliimamuutuste mõjule, on oluline tunnistada, et hea keskkonnaseisundi kriteeriume võib olla vaja aja jooksul kohandada. Seetõttu on asjakohane, et merekeskkonna kaitsmiseks ja haldamiseks mõeldud meetmeprogrammid oleksid paindlikud ja kohandatavad ning et neis võetaks arvesse teaduse ja tehnoloogia arengut. Seepärast oleks vaja ette näha merestrateegiatega korrapärase ajakohastamine.
- (35) Samuti tuleks ette näha meetmeprogrammide ja nende ajakohastuste avaldamine ning komisjonile esitavate vahearuanded, milles kirjeldatakse programmide rakendamisel tehtud edusamme.
- (36) Et tagada laiema üldsuse aktiivne kaasamine merestrateegiatega kehtestamisse, rakendamisse ja ajakohastamisse, tuleks kooskõlas ühenduse õigusaktidega, mis käsitlevad üldsuse juurdepääsu keskkonnateabele, anda nõuetekohast teavet merestrateegiatega eri elementide või nende ajakohastuste kohta, samuti esitada vastava taotluse korral asjaomast teavet, mida kasutatakse merestrateegiatega väljatöötamiseks.
- (37) Komisjon peaks esitama esimese hindamisaruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta kahe aasta jooksul pärast kõigi meetmeprogrammide saamist ja igal juhul hiljemalt 2019. aastaks. Seejärel tuleks komisjoni edasised aruanded avaldada iga kuue aasta tagant.
- (38) Tuleks sätestada merekeskkonna seisundi hindamise, järelvalve, keskkonnaalaste eesmärkide ning andmeedastuse ja -töötamise tehniliste vormingute rakendamisega seotud metoodikastandardite vastuvõtmine kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiiviga 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE).⁽¹⁾
- (39) Kalanduse juhtimist reguleerivaid meetmeid võib võtta ühise kalanduspoliitika raames, mis on sätestatud nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta,⁽²⁾ tuginedes teaduslikele nõuannetele, eesmärgiga toetada käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamist, sealhulgas teatud aladel kalastamise täielikku keelustamist, et võimaldada ökosüsteemide terviklikkuse, struktuuri ja toimimise alalhoid või taastumine ning kaitsta vajaduse korral muu hulgas kudemis-, kasvu- ja toitumispaiku. Radioaktiivsete ainete keskkonda viimine ja heitmed seoses radioaktiivsete materjalide kasutamisega on reguleeritud Euratomi asutamislepingu artiklitega 30 ja 31 ning seetõttu ei peaks neid küsimusi käesolevas direktiivis käsitlema.
- (40) Ühises kalanduspoliitikas, sealhulgas selle tulevases reformis, tuleks arvesse võtta kalastamise mõju keskkonnale ja käesoleva direktiivi eesmärke.
- (41) Kui liikmesriigid leiavad, et eespool nimetatud valdkonnades või mõnes muus ühenduse poliitikaga või rahvusvahelise lepinguga seotud valdkonnas on soovitav võtta meetmeid, peaksid nad esitama ühenduse meetmete võtmiseks asjakohaseid soovitusi.
- (42) Ühenduse institutsioonid peavad hindama tõsiseid keskkonnaalaseid probleeme, eelkõige probleeme, mis on tingitud kliimamuutusest ja seotud Arktika akvatooriumi kui ühenduse jaoks erilise tähtsusega naabermerekeskkonnaga, ning võivad nõuda Arktika keskkonna kaitse tagamiseks meetmete võtmist.
- (43) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt merekeskkonna kaitsmist ja säilitamist, selle halvenemise ärahoidmist ning võimaluse korral selle taastamist piirkonnades, kus merekeskkond on kahjustatud, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning direktiivi ulatuse ja mõju tõttu on neid parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (44) Meetmeprogrammid ja liikmesriikide meetmed inimtegevuse haldamisel peaksid tuginema ökosüsteemil põhinevale lähenemisviisile ja asutamislepingu artiklis 174 osutatud põhimõtetele, eelkõige seoses ettevaatuspõhimõttega.

⁽¹⁾ ELT L 108, 25.4.2007, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 865/2007 (ELT L 192, 24.7.2007, lk 1).

- (45) Käesoleva direktiiviga austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas⁽¹⁾ tunnustatud põhimõtteid, eelkõige selle artiklis 37 sätestatud kõrgetasemelise keskkonnakaitse ja keskkonna kvaliteedi parandamise loimimist liidu poliitikasse kooskõlas säästva arengu põhimõttega.
- (46) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused.⁽²⁾
- (47) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus kohandada käesoleva direktiivi III, IV ja V lisa teaduse ja tehnika arenguga. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (48) Komisjonile tuleks samuti anda volitus kehtestada liikmesriikidele kasutamiseks loodud kriteeriumid ja metoodikastandardid ning võtta vastu järelevalve ja hindamise spetsifikatsioonid ning standarditud meetodid. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda uute vähemoluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK
ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu

1. Käesolev direktiiv loob raamistiku, mille piires liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et saavutada või säilitada mereakvatooriumis hea keskkonnaseisund hiljemalt aastaks 2020.
2. Selleks töötatakse välja ja rakendatakse merestrateegiad eesmärgiga
 - a) kaitsta ja säilitada merekeskkonda, hoida ära selle seisundi halvenemine või taastada võimaluse korral mereökosüsteemid piirkondades, kus need on kahjustatud;

- b) hoida ära ja vähendada heitmeid merekeskkonda, et kõrvaldada saastumine järk-järgult, nagu on osutatud artikli 3 punktis 8, eesmärgiga tagada, et see ei mõjutaks ega ohustaks oluliselt mere bioloogilist mitmekesisust, mere ökosüsteeme, inimeste tervist ega mere seaduslikke kasutusviise.

3. Merestrateegiates võetakse inimtegevuse juhtimise suhtes ökosüsteemil põhinev lähenemisviis, tagades selle tegevuse kogusurve tasemel, mis aitab saavutada hea keskkonnaseisundi, ning selle, et mereökosüsteemide võime reageerida inimtegevusest tingitud muutustele ei oleks ohus, tagades samas praeguste ja tulevastele põlvkondadele merekaupade ja -teenuste jätkusuutliku kasutamise.

4. Käesolev direktiiv aitab saavutada merekeskkonda mõjutavate erinevate poliitikate, lepingute ja seadusandlike meetmete ühtsust ning selle eesmärk on tagada keskkonnaküsimuste loimimine sellistesse poliitikatesse, lepingutesse ja meetmetesse.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolev direktiiv on kohaldatav kogu mereakvatooriumi suhtes, nagu see on määratletud artikli 3 punktis 1, ning arvestab piiriüleseid mõjusid samas merepiirkonnas või allpiirkonnas asuvate kolmandate riikide merekeskkonna kvaliteedile.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata tegevuste suhtes, mille ainuke eesmärk on tagada riigi julgeolek või riigikaitse. Liikmesriigid püüdlavad siiski selles suunas, et sellised tegevused viiakse juhul, kui see on põhjendatud ja otstarbekas, läbi kooskõlas käesoleva direktiivi eesmärkidega.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „mereakvatoorium“:

- a) veed, merepõhi ja selle aluspinnas, mis jäävad territooriumi ulatuse mõõtmiseks kasutatavast lähtejoonest mere poole, ulatudes UNCLOS-i kohaselt liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluva ala kaugeimasse otsa, välja arvatud asutamislepingu II lisas loetletud riikide ja territooriumidega külgnevad veed ja Prantsuse ülemeredepartemangude ja -territooriumide veed, ja

⁽¹⁾ EÜT C 364, 18.12.2000, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

- b) direktiivis 2000/60/EÜ määratletud rannikuveed, nende merepõhi ja aluspinnas niivõrd, kui niivõrd nimetatud direktiivis või muus ühenduse õigusaktis ei käsitleta merekeskkonna keskkonnaseisundi eriaspekte;
2. „merepiirkond” – artiklis 4 määratletud merepiirkond. Merepiirkonnad ja allpiirkonnad on määratud käesoleva direktiivi rakendamise hõlbustamiseks ning nende kindlaksmääramisel on võetud arvesse hüdroloogilisi, okeanograafilisi ja biogeograafilisi omadusi;
3. „merestrategia” – strateegia, mis tuleb koostada iga asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna jaoks ja mida tuleb seal rakendada vastavalt artiklis 5 sätestatule;
4. „keskkonnaseisund” – mereakvatooriumi keskkonna üldine seisund, võttes arvesse sellesse kuuluvate mereökosüsteemide struktuuri, funktsiooni ja protsesse koos looduslike füsiograafiliste, geograafiliste, bioloogiliste, geoloogiliste ja kliimatiliste teguritega, samuti füüsikalisi, akustilisi ja keemilisi tingimusi, sealhulgas neid, mis tulenevad inimtegevusest asjaomasel alal või sellest väljaspool;
5. „hea keskkonnaseisund” – mereakvatooriumi keskkonnaseisund, mis võimaldab hoida meresid ja ookeane ökoloogiliselt mitmekesisena ja dünaamilistena ning olemuselt puhaste, tervete ja produktiivsetena, ning mille puhul merekeskkonda kasutatakse jätkusuutlikul tasemel, tagades sellega võimalikud kasutusviisid ja tegevused praeguste ja tulevaste põlvkondade jaoks, nt
- a) merekeskkonda kuuluvate mereökosüsteemide struktuur, funktsioonid ja protsessid koos nendega seotud füsiograafiliste, geograafiliste, geoloogiliste ja kliimatiliste teguritega võimaldavad nendel ökosüsteemidel täielikult funktsioneerida ja säilitada nende vastupanuvõime inimtegevusest tingitud keskkonnamuutusele. Mereliigid ja -elupaigad on kaitstud, bioloogilise mitmekesisuse vähenemine inimtegevuse tulemusel on välistatud ja erinevate bioloogiliste komponentide funktsioneerimine on tasakaalus;
- b) ökosüsteemide hüdro-morfoloogilised, füüsikalised ja keemilised omadused, sealhulgas asjaomasel piirkonnas inimtegevusest tulenevad omadused, toetavad ökosüsteeme eespool kirjeldatud viisil. Inimtegevuse tulemusel merekeskkonda juhitud ained ja energia, sealhulgas müra, ei põhjusta saastumisest tulenevaid mõjusid.
6. „kriteeriumid” – iseloomulikud tehnilised omadused, mis on tihedalt seotud kvalitatiivsete tunnustega;
7. „keskkonnaalased sihid” – mereakvatooriumi erinevate komponentide soovitud seisundi ning survetegurite ja mõju kvalitatiivne ja kvantitatiivne määratlemine iga merepiirkonna või allpiirkonna jaoks. Keskkonnaalased sihid määratakse kindlaks vastavalt artiklile 10;
8. „saastumine” – inimtegevuse tagajärjel ainete või energia, sealhulgas inimtekkelise veealuse müra otsene või kaudne merekeskkonda juhtimine, mille tagajärjeks on või võib olla selline kahjulik mõju nagu kahju elusressurssidele ja mereökosüsteemidele, sealhulgas bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, ohud inimeste tervisele, merendusala tegevuse, sealhulgas kalapüügi, turismi ja huvitegevuse ning muude mere seaduslike kasutusviiside häiritus, merevee kvaliteedi halvenemine selle kasutamise seisukohast ja hüvede vähenemine, või merekaupade ja -teenuste jätkusuutliku kasutamise halvenemine üldiselt;
9. „piirkondlik koostöö” – liikmesriikide ning, kui see on võimalik, samasse merepiirkonda või allpiirkonda kuuluvate kolmandate riikide vaheline koostöö ja tegevuste koordineerimine merestrategiate väljatöötamise ja rakendamise eesmärgil;
10. „piirkondlikud merekonventsioonid” – kõik artiklis 4 osutatud merepiirkondade merekeskkonna kaitsmiseks vastu võetud rahvusvahelised konventsioonid või rahvusvahelised lepingud koos nende juhtorganitega, nagu näiteks Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsioon, Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse konventsioon ning Vahemere merekeskkonna ja rannikuala kaitse konventsioon.

Artikkel 4

Merepiirkonnad ja allpiirkonnad

1. Liikmesriigid võtavad oma käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste täitmisel nõuetekohaselt arvesse asjaolu, et nende suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluv mereakvatoorium moodustab lahutamatu osa järgmistest merepiirkondadest:

- a) Läänemeri;
- b) Atlandi ookeani kirdeosa;
- c) Vahemeri;
- d) Must meri.

Hea keskkonnaseisund määratakse artikli 4 kohaselt kindlaks merepiirkonna või allpiirkonna tasandil I lisas esitatud kvalitatiivsete tunnuste põhjal. Hea keskkonnaseisundi saavutamise eesmärgil kohaldatakse ökosüsteemil põhinevale lähenemisviisile tuginevat kohandatud juhtimist;

2. Liikmesriigid võivad konkreetse ala eripära arvessevõtmi- seks rakendada käesolevat direktiivi lõikes 1 nimetatud mere- akvatooriumi sobiva tasandi alarajoonide alusel, tingimusel et kõnealused alarajoonid on piiritletud järgmiste mere allpiirkon- dadega kokkusobivalt:

a) Atlandi ookeani kirdeosas:

- i) Põhjameri, sealhulgas Kattegat, ja Englise kanal;
- ii) Keldi meri;
- iii) Biskaia laht ja Ibeeria rannik;
- iv) Atlandi ookeanis Makaroneesia biogeograafiline piirkond, mis on piiritletud Assoori saarestikku, Madeirat ning Kanaari saari ümbritsevate vetega;

b) Vahemeres:

- i) Vahemere lääneosa;
- ii) Aadria meri;
- iii) Joonia meri ja Vahemere keskosa;
- iv) Egeuse meri.

Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist alarajoonidest artikli 26 lõike 1 esimeses lõigus nimetatud kuupäevaks, kuid võivad neid rajoonid artikli 5 lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud esialgse hindamise järel muuta.

Artikkel 5

Merestrategiead

1. Iga liikmesriik töötab vastavalt lõike 2 punktides a ja b sätestatud tegevuskavale igas asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas oma mereakvatooriumi jaoks välja merestrategiea.

2. Samasse merepiirkonda või allpiirkonda kuuluvad asja- omased liikmesriigid teevad koostööd, et tagada igas merepiir- konnas või allpiirkonnas käesoleva direktiivi eesmärkide saavu- tamiseks nõutavate meetmete, eelkõige punktides a ja b osutatud merestrategieate erinevate osade sidusus ja koordinee- rimine kogu asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas, koos- kõlas järgmise tegevuskavaga, mille puhul liikmesriigid püüavad järgida ühist lähenemisviisi:

a) ettevalmistamine:

- i) asjaomase akvatooriumi keskkonnaseisundi ja inimtege- vusest sellele tuleneva keskkonnamõju esialgne hinda- mine kooskõlas artikliga 8, mis peab olema lõpule viidud hiljemalt 15. juuliks 2012;
- ii) asjaomase akvatooriumi hea keskkonnaseisundi piiritle- mine kooskõlas artikli 9 lõikega 1, mis peab olema kehtestatud hiljemalt 15. juuliks 2012;
- iii) keskkonnaalaste sihtide ja nendega seotud indikaatorite kogumi kehtestamine kooskõlas artikli 10 lõikega 1 hilje- malt 15. juuliks 2012;
- iv) sihtide pidevaks hindamiseks ja korrapäraseks ajakoha- tamiseks mõeldud seireprogrammi kehtestamine ja raken- damine kooskõlas artikli 11 lõikega 1 hiljemalt 15. juuliks 2014, välja arvatud juhtudel, kui asjaomastes ühenduse õigusaktides on sätestatud teisiti;

b) meetmeprogrammid:

- i) hea keskkonnaseisundi saavutamiseks või säilitamiseks mõeldud meetmeprogrammi väljatöötamine hiljemalt 2015. aastaks kooskõlas artikli 13 lõigete 1, 2 ja 3;
- ii) punktis i ette nähtud programmi käivitamine hiljemalt 2016. aastaks kooskõlas artikli 13 lõikega 10.

3. Kui mereseisund on nii kriitiline, et see nõuab kiiret tegu- semist, peaksid liikmesriigid, kellel on merepiir käesoleva direk- tiiviga hõlmatud samas merepiirkonnas või allpiirkonnas, koos- tama vastavalt lõikele 1 tegevuskava, millega nähakse ette meet- meprogrammide varasem elluviimine ning võimalikud rangemad kaitsemeetmed, eeldusel et see ei takista hea keskkon- naseisundi saavutamist või säilitamist teises merepiirkonnas või allpiirkonnas. Sellistel juhtudel

- a) teavitavad asjaomased liikmesriigid komisjoni muudetud ajakavast ning tegutsevad vastavalt sellele;
- b) kutsutakse komisjoni üles kaaluma liikmesriikide toetamist nende tõhustatud jõupingutustes merekeskkonna parandami- seks, nimetades kõnealuses piirkonnas ellu viidava programmi katseprojektiks.

Artikkel 6

Piirkondlik koostöö

1. Artikli 5 lõikes 2 osutatud koordineerimise saavutamiseks kasutavad liikmesriigid, kui see on otstarbekas ja asjakohane, seda merepiirkonda või allpiirkonda hõlmavaid olemasolevaid piirkondlikke institutsioonilisi koostööstruktuure, sealhulgas piirkondlike merekonventsioonide alusel loodud struktuure.

2. Merestrategie tekestamisel ja rakendamisel teevad liikmesriigid igas merepiirkonnas või allpiirkonnas kõik mis võimalik, kasutades asjakohaseid rahvusvahelisi foorumeid, kaasa arvatud piirkondlike merekonventsioonide mehhanisme ja struktuure, et koordineerida oma meetmed kolmandate riikidega, kelle suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuulub osa samas merepiirkonnas või allpiirkonnas asuvast akvatooriumist.

Selles kontekstis lähtuvad liikmesriigid niivõrd kui võimalik asjakohastest olemasolevatest programmidest ja tegevustest, mis on välja töötatud rahvusvahelistest lepingutest, näiteks piirkondlikest merekonventsioonidest, tulenevate struktuuride raames.

Kui see on asjakohane, laiendatakse koordineerimist ja koostööd kõikidele merepiirkonda või allpiirkonda valgalas asuvatele liikmesriikidele, sealhulgas sisemaariikidele, et võimaldada kõnealusel merepiirkonnas või allpiirkonnas asuval liikmesriikidel täita käesoleva direktiivi kohaseid kohustusi, kasutades käesoleva direktiivi või direktiivi 2000/60/EÜ sätete kohaselt loodud koostööstruktuure.

Artikkel 7

Pädevad asutused

1. Liikmesriigid määravad hiljemalt 15. juuliks 2010 iga asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna jaoks asutuse või asutused, kelle pädevusse kuulub käesoleva direktiivi rakendamine seoses nende mereakvatooriumiga.

Hiljemalt 15. jaanuariks 2011 esitavad liikmesriigid komisjonile oma määratud pädevate asutuste nimekirja koos II lisas loetletud teabega.

Samal ajal saadavad liikmesriigid komisjonile oma pädevate asutuste nimekirja kõigi käesoleva määruse rakendamise eesmärgil asjakohaste rahvusvaheliste organisatsioonide kohta, milles nad on osalised.

Samuti nimetavad iga merepiirkonna või allpiirkonna valgalas asuvad liikmesriigid asutuse või asutused, kes on pädevad artiklis 6 osutatud koordineerimise ja koostöö läbiviimisel.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõigist lõike 1 kohaselt esitatud andmetes tehtud muudatustest kuue kuu jooksul pärast kõnealuste muudatuste jõustumist.

II PEATÜKK

MERESTRATEEGIAD: ETTEVALMISTAMINE

Artikkel 8

Hindamine

1. Võttes arvesse kättesaadavaid olemasolevaid andmeid, teevad liikmesriigid igas merepiirkonnas või allpiirkonnas oma mereakvatooriumi esialgse hindamise, mis seisneb järgmises:

a) selle akvatooriumi oluliste iseärasuste ja parameetrite ning praeguse keskkonnaseisundi analüüs, mis põhineb III lisa tabelis 1 toodud elementide soovituslikul nimekirjal ning hõlmab füüsilisi ja keemilisi omadusi, elupaigatüüpe, bioloogilisi omadusi ja hüdro-morfoloogiat;

b) selle akvatooriumi keskkonnaseisundile osaks saavate surve-tegurite ja mõju, sealhulgas inimtegevuse analüüs, mis

i) põhineb III lisa tabelis 2 toodud elementide soovituslikel nimekirjadel ning hõlmab mitmesuguste surve-tegurite kvalitatiivset ja kvantitatiivset kogumit, samuti tuvastatavaid suundumusi;

ii) hõlmab peamisi kumulatiivseid mõjusid ja mõjude koostoimet ning

iii) võtab arvesse asjaomaseid hinnanguid, mis on valminud kooskõlas kehtivate ühenduse õigusaktidega;

c) akvatooriumi kasutamise ja merekeskkonna olukorra halvenemisega kaasnevate kulude majanduslik ja sotsiaalne analüüs.

2. Lõikes 1 nimetatud analüüsides võetakse arvesse kehtivate ühenduse õigusaktide, eriti direktiivi 2000/60/EÜ vastavate sätetega reguleeritud ranniku-, ülemineku- ja territoriaalvetega seotud elemente. Liikmesriigid võtavad samuti arvesse või kasutavad alusena muid asjakohaseid hindamisi, näiteks piirkondlike merekonventsioonide raames ühiselt tehtud hindamisi, et anda merekeskkonna seisundile igakülgne hinnang.

3. Vastavalt lõikele 1 püüavad hindamisi ettevalmistavad liikmesriigid vastavalt artiklitele 5 ja 6 läbi viidava koordineerimise teel tagada, et

a) merepiirkonna või allpiirkonna hindamise meetodid oleksid omavahel kooskõlas;

b) võetakse arvesse piiriüleseid mõjusid ja piiriüleseid iseärasusi.

Artikkel 9

Hea keskkonnaseisundi piiritlemine

1. Liikmesriigid määravad artikli 8 lõike 1 kohaselt tehtud esialgse hindamise alusel igas asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas oma mereakvatooriumi jaoks ühiselt kindlaks hea keskkonnaseisundi parameetrite kogumi, tuginedes I lisas loetletud kvalitatiivsetele tunnustele.

Liikmesriigid võtavad arvesse III lisa tabelis 1 sätestatud elementide soovituslikku nimekirja ning eelkõige füüsilisi ja keemilisi omadusi, elupaigatüüpe, bioloogilisi omadusi ja hüdro-morfoloogiat.

Liikmesriigid võtavad samuti arvesse inimtegevuse avaldatavat survet või mõju igas merepiirkonnas või allpiirkonnas, arvestades III lisa tabelis 2 toodud soovituslikke nimekirju.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni artikli 8 lõike 1 kohaselt tehtud hindamisest ja käesoleva artikli lõike 1 kohaselt tehtud piiritlemisest kolme kuu jooksul pärast viimase lõpuleviimist.

3. Liikmesriikide poolt kasutatavad kriteeriumid ja meetodi-kastandardid, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid seda täiendades, võetakse vastu I ja III lisa alusel vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele hiljemalt 15. juuliks 2010, et tagada sidusus ja võimaldada võrdlusi eri merepiirkondades ja allpiirkondades hea keskkonnaseisundi saavutamise ulatuse osas. Enne selliste kriteeriumide ja standardite väljapakkumist konsulteerib komisjon kõikide huvitatud pooltega, sealhulgas piirkondlike merekonventsioonide osalistega.

Artikkel 10

Keskkonnavalaste sihtide kehtestamine

1. Liikmesriigid kehtestavad artikli 8 lõike 1 kohaselt tehtud esialgse hindamise alusel oma mereakvatooriumi iga merepiirkonna või allpiirkonna jaoks keskkonnavalaste sihtide ja nendega seotud indikaatorite igakülge kogumi, et teha edusamme mereakvatooriumis hea keskkonnaseisundi saavutamisel, võttes arvesse III lisa tabelis 2 toodud survetegurite ja mõjude nimekirja ning IV lisas toodud soovituslikku parameetrite nimekirja.

Nende sihtide ja indikaatorite väljatöötamisel võtavad liikmesriigid arvesse siseriiklikul, ühenduse või rahvusvahelisel tasandil sama akvatooriumi suhtes sätestatud asjakohaste olemasolevate keskkonnavalaste sihtide jätkuvat kohaldamist, tagades nende sihtide omavahelise kokkusobivuse ning samuti asjakohaste piiriüleste mõjude ja piiriüleste iseärasuste arvessevõtmise, niivõrd kui see on võimalik.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kehtestatud keskkonnavalastest sihtidest kolme kuu jooksul pärast nende kehtestamist.

Artikkel 11

Seireprogrammid

1. Liikmesriigid kehtestavad artikli 8 lõike 1 kohaselt tehtud esialgse hindamise alusel koordineeritud seireprogrammi oma mereakvatooriumi keskkonnaseisundi pidevaks hindamiseks III lisas toodud elementide soovitusliku nimekirja ja V lisas toodud nimekirja alusel ja toetudes artikli 10 kohaselt kehtestatud keskkonnavalastele sihtidele ning rakendavad seda programmi.

Seireprogrammid on merepiirkonna või allpiirkonna ulatuses omavahel kooskõlas ning tuginevad hindamist ja seiret käsitlevatele ühenduse õigusaktide, sealhulgas elupaikade direktiivi ja linnukaitsse direktiivi või rahvusvaheliste lepingute asjakohastele sätetele ning on nendega kooskõlas.

2. Liikmesriigid, kellel on ühine merepiirkond või allpiirkond, koostavad lõike 1 kohased seireprogrammid ning püüavad sidususe ja koordineerimise huvides tagada, et

a) merepiirkonna või allpiirkonna seiremeetodid oleksid omavahel kooskõlas, et hõlbustada seiretulemuste võrdlemist;

b) võetakse arvesse asjakohaseid piiriüleseid mõjusid ja piiriüleseid iseärasusi.

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile seireprogrammidest kolme kuu jooksul pärast nende kehtestamist.

4. Spetsifikatsioonid ja standarditud meetodid seireks ja hindamiseks, mis arvestavad olemasolevate kohustustega ja tagavad seire- ja hindamistulemuste võrreldavuse ning mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid seda täiendades, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 12

Teavitamised ja komisjoni hinnang

Kõigi artikli 9 lõike 2, artikli 10 lõike 2 ja artikli 11 lõike 3 alusel iga merepiirkonna ja allpiirkonna kohta tehtud teavitamiste alusel annab komisjon iga liikmesriigi puhul hinnangu sellele, kas teatatud elemendid moodustavad käesoleva direktiivi nõuetele vastava raamistiku, ning ta võib paluda asjaomasel liikmesriigil esitada mis tahes lisateavet, mis on kättesaadav ja vajalik.

Kõnealuste hinnangute koostamisel arvestab komisjon eri merepiirkondade ja allpiirkondade piires ja kogu ühenduses kasutusel olevate raamistike sidusust.

Komisjon teavitab kuue kuu jooksul pärast kõigi selliste teavitamiste kättesaamist asjaomaseid liikmesriike sellest, kas tema arvates on teatatud elemendid kooskõlas käesoleva direktiiviga, ning annab juhiseid tema hinnangul vajalike muudatuste tegemiseks.

III PEATÜKK

MERESTRATEEGIAD: MEETMEPROGRAMMID

Artikkel 13

Meetmeprogrammid

1. Liikmesriigid teevad iga asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna puhul kindlaks meetmed, mida tuleb võtta nende mereakvatooriumis hea keskkonnaseisundi saavutamiseks või säilitamiseks vastavalt artikli 9 lõikele 1.

Need meetmed töötatakse välja artikli 8 lõike 1 kohaselt tehtava esialgse hindamise alusel ja lähtudes artikli 10 lõike 1 kohaselt kehtestatud keskkonnaalastest sihtidest, võttes arvesse VI lisas loetletud meetmete tüüpe.

2. Liikmesriigid integreerivad lõike 1 alusel välja töötatud meetmed meetmeprogrammi, võttes arvesse ühenduse õigusaktide, eelkõige direktiivi 2000/60/EÜ, nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ (asulareovee puhastamise kohta) ⁽¹⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. veebruari 2006. aasta direktiivi 2006/7/EÜ (mis käsitleb suplusvee kvaliteedi juhtimist) ⁽²⁾ ning samuti tulevikus vastu võetavate keskkonnakvaliteedi standardeid veepoliitika valdkonnas käsitlevate õigusaktide ning rahvusvaheliste lepingute kohaselt nõutavaid asjakohaseid meetmeid.

⁽¹⁾ EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽²⁾ ELT L 64, 4.3.2006, lk 37.

3. Meetmeprogrammi koostamisel lõike 2 kohaselt võtavad liikmesriigid nõuetekohaselt arvesse säästvat arengut ja eelkõige kavandatud meetmete sotsiaalset ja majanduslikku mõju. Et abistada artiklis 7 osutatud pädevat asutust või pädevaid asutusi nende eesmärkide igakülgisel täitmisel, võivad liikmesriigid sellisest koostegevusest kasu saamise eesmärgil määrata kindlaks või kehtestada haldusraamistikke.

Liikmesriigid tagavad meetmete kulutõhususe ja tehnilise teostatavuse ning teevad enne iga uue meetme kehtestamist mõjuhindamisi, sealhulgas tulude ja kulude analüüsi.

4. Käesoleva artikli kohaselt kehtestatud meetmeprogrammid sisaldavad ruumilisi kaitsemeetmeid, mis aitavad kaasa kaitstud merealade sidusa ja representatiivse võrgustiku loomisele, hõlmates piisavalt sellesse kuuluvate selliste ökosüsteemide mitmekesisust nagu elupaikade direktiivi ja linnukaitse direktiivi kohased erikaitsealad ning merekaitsealad, milles on kokku leppinud ühendus või asjaomased liikmesriigid rahvusvaheliste või piirkondlike lepingute raames, milles nad on osalised.

5. Kui liikmesriigid on seisukohal, et inimtegevuse juhtimisel ühenduse või rahvusvahelisel tasandil võib olla oluline mõju merekeskkonnale, eriti lõikes 4 käsitlevatel aladel, pöörduvad nad igakuks eraldi või ühiselt pädeva asutuse või asjaomase rahvusvahelise organisatsiooni poole, et arutada või vajaduse korral võtta vastu meetmeid, mis võivad olla vajalikud käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks, et säilitada ökosüsteemide terviklikkus, struktuur ja toimimine või vajaduse korral need taastada.

6. Liikmesriigid teevad hiljemalt 2013. aastaks kõigi merepiirkondade või allpiirkondade kohta avalikkusele kättesaadavaks lõigetes 4 ja 5 nimetatud alapid käsitleva asjakohase teabe.

7. Liikmesriigid näitavad oma meetmeprogrammides, kuidas kavatakse meetmeid rakendada ja kuidas need aitavad kaasa artikli 10 lõike 1 alusel kehtestatud keskkonnaalaste sihtide saavutamisele.

8. Liikmesriigid võtavad meetmeprogrammide puhul arvesse mõju, mida need avaldavad vetele väljaspool oma mereakvatooriumi, et minimeerida kahju ja võimaluse korral avaldada positiivset mõju kõnesolevatele vetele.

9. Liikmesriigid teatavad komisjonile ja teistele asjaomastele liikmesriikidele oma meetmeprogrammidest kolme kuu jooksul alates nende kehtestamisest.

10. Võttes arvesse artiklis 16 sätestatud, tagavad liikmesriigid programmide käivitamise ühe aasta jooksul alates nende kehtestamisest.

Artikkel 14

Erandid

1. Liikmesriik võib tuvastada oma mereakvatooriumis juhtumid, kus punktides a–d loetletud mis tahes põhjustel ei saa keskkonnavalaseid sihte või head keskkonnaseisundit selle liikmesriigi võetavate meetmetega täielikult saavutada või kui neid sihte ei saa punktis e osutatud põhjustel saavutada ettenähtud ajavahemiku jooksul:

- a) tegevus või tegevusetus, mille eest asjaomane liikmesriik ei ole vastutav;
- b) looduslikud põhjused;
- c) vääramatu jõud;
- d) mereakvatooriumi füüsikaliste omaduste nihked või muutused, mis tulenevad üldisest huvist tingitud meetmetest, mida peetakse keskkonnale osaks saavast negatiivsest mõjust tähtsamaks, sealhulgas igasugune piiriülene mõju;
- e) looduslikud tingimused, mis ei võimalda asjaomase merekeskkonna seisundi parandamist nõutud tähtajaks.

Asjaomane liikmesriik näitab sellised juhtumid selgelt ära oma meetmeprogrammis ja esitab komisjonile oma seisukoha põhjendamiseks vajalikud tõendid. Juhtumite tuvastamisel võtab liikmesriik arvesse tagajärgi teistele liikmesriikidele asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas.

Asjaomane liikmesriik võtab siiski asjakohaseid ajutisi meetmeid, mille eesmärk on püüelda jätkuvalt keskkonnavalaste sihtide saavutamise suunas, vältida punktides b, c või d nimetatud põhjustel ohustatud mereakvatooriumi seisundi edasist halvenemist ja leevendada kahjulikku mõju asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas või teiste liikmesriikide mereakvatooriumis.

2. Lõike 1 punktis d käsitletud olukorras tagavad liikmesriigid selle, et nihked või muutused ei välista püsivalt ega sea ohtu hea keskkonnaseisundi saavutamist asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas või teiste liikmesriikide mereakvatooriumis.

3. Lõike 1 kolmandas lõigus osutatud ajutised meetmed integreeritakse niipalju kui võimalik meetmeprogrammidesse.

4. Liikmesriigid töötavad välja kõik artikli 5 lõikes 2 osutatud merestrateegiate elemendid ja rakendavad neid, kuid neilt ei nõuta, välja arvatud artiklis 8 kirjeldatud esialgse hindamise puhul, erimeetmete võtmist, kui puudub märkimisväärne oht merekeskkonnale või kui sellega kaasnevad ebaproportsionaalsed kulud, võttes arvesse ohtu merekeskkonnale, ning tingimusel, et ei toimu olukorra edasist halvenemist.

Kui liikmesriik ei võta meetmeid kummalgi nimetatud põhjusel, esitab ta komisjonile vajalikud tõendid oma otsuse põhjendamiseks, vältides samas olukorra kujunemist, mille puhul hea keskkonnaseisundi saavutamine muutuks jäädavalt võimatuks.

Artikkel 15

Soovitused ühenduse tegevuseks

1. Kui liikmesriik tuvastab probleemi, mis mõjutab tema mereakvatooriumi keskkonnaseisundit ja mida ei saa lahendada siseriiklikul tasandil võetavate meetmetega või mis on seotud mõne muu ühenduse poliitika või rahvusvahelise lepinguga, teatab ta sellest vastavalt komisjonile ja põhjendab oma seisukohta.

Komisjon vastab kuue kuu jooksul.

2. Kui osutub vajalikuks ühenduse institutsioonide tegevus, esitavad liikmesriigid komisjonile ja nõukogule asjakohased soovitused meetmete võtmiseks seoses lõikes 1 osutatud probleemiga. Kui asjakohastes ühenduse õigusaktides pole sätestatud teisiti, vastab komisjon igale sellisele soovitusel kuue kuu jooksul ning võtab vajaduse korral neid soovitusi arvesse vastavate ettepanekute esitamisel Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Artikkel 16

Teavitamised ja komisjoni hinnang

Artikli 13 lõike 9 alusel tehtud meetmeprogrammidest teavitamiste alusel annab komisjon hinnangu selle kohta, kas teatatud programmid moodustavad iga liikmesriigi puhul käesoleva direktiivi nõuete täitmiseks vajaliku asjakohase raamistiku, ning võib paluda asjaomasel liikmesriigil esitada olemasolevat ja vajalikku lisateavet.

Kõnealuste hinnangute koostamisel arvestab komisjon eri merepiirkondade ja allpiirkondade ning terve ühenduse meetmeprogrammide sidusust.

Komisjon teavitab kuue kuu jooksul pärast kõigi selliste teavitamiste kättesaamist asjaomaseid liikmesriike, kas tema arvates on teatatud meetmeprogrammid kooskõlas käesoleva direktiiviga, ning annab juhiseid tema hinnangul vajalike muudatuste tegemiseks.

IV PEATÜKK

AJAKOHASTAMINE, ARUANDED JA AVALIK TEAVE

Artikkel 17

Ajakohastamine

1. Liikmesriigid tagavad iga asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna merestrateegiate ajakohastamise.

2. Lõike 1 kohaldamisel vaatavad liikmesriigid artiklis 5 osutatud koordineeritud viisil iga kuue aasta järel pärast merestrateegiate esialgset kehtestamist läbi oma strateegiate järgmised elemendid:

a) artikli 8 lõikes 1 ette nähtud esialgne hindamine ja artikli 9 lõikes 1 ette nähtud hea keskkonnaseisundi piiritlemine;

b) artikli 10 lõike 1 kohaselt kehtestatud keskkonnavalasid sihid;

c) artikli 11 lõike 1 kohaselt kehtestatud seireprogrammid;

d) artikli 13 lõike 2 kohaselt kehtestatud meetmeprogrammid.

3. Lõikes 2 sätestatud läbivaatamiste järel tehtavate ajakohastuste üksikasjad saadetakse komisjonile, piirkondlike merekonventsioonide osalistele ja teistele asjaomastele liikmesriikidele kolme kuu jooksul nende avaldamisest kooskõlas artikli 19 lõikega 2.

4. Artikleid 12 ja 16 kohaldatakse käesoleva artikli osas *mutatis mutandis*.

Artikkel 18

Vahearanded

Liikmesriigid esitavad kolme aasta jooksul alates iga meetmeprogrammi või selle ajakohastuse avaldamisest vastavalt artikli

19 lõikele 2 komisjonile kokkuvõtliku vahearande, milles kirjeldatakse kõnealuse programmi elluviimisel tehtud edusamme.

Artikkel 19

Avalik arutelu ja teave

1. Kooskõlas ühenduse asjakohaste kehtivate õigusaktidega tagavad liikmesriigid, et kõikidele huvitatud isikutele on varakult tagatud tõhusad võimalused osaleda käesoleva direktiivi rakendamises, kaasates sellesse võimaluse korral olemasolevad haldusasutused ja -struktuurid, sealhulgas piirkondlikud merekonventsioonid, teaduslikud nõuandvad asutused ja piirkondlikud nõuandekomisjonid.

2. Liikmesriigid avaldavad ja teevad üldsusele märkuste tegemiseks kättesaadavaks oma merestrateegiate või nendega seotud ajakohastuste järgmiste elementide kokkuvõtted:

a) artikli 8 lõikes 1 ette nähtud esialgne hindamine ja artikli 9 lõikes 1 ette nähtud hea keskkonnaseisundi piiritlemine;

b) artikli 10 lõike 1 kohaselt kehtestatud keskkonnavalasid sihid;

c) artikli 11 lõike 1 kohaselt kehtestatud seireprogrammid;

d) artikli 13 lõike 2 kohaselt kehtestatud meetmeprogrammid.

3. Keskkonnavalasete teabele juurdepääsu osas kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta. ⁽¹⁾

Vastavalt direktiivile 2007/2/EÜ annavad liikmesriigid komisjonile käesoleva direktiiviga seotud ülesannete täitmiseks, eriti artikli 20 lõike 3 punkti b kohase ühenduse merekeskkonna seisundit käsitleva ülevaate koostamiseks, juurdepääsu artikli 8 kohaselt tehtavast esialgsest hindamisest ja artikli 11 kohaselt kehtestatud seireprogrammide tulenevatele andmetele ja teabele ning nende kasutusõigused.

Hiljemalt kuus kuud pärast artikli 8 kohase esialgse hindamise ja artiklis 11 ette nähtud seireprogrammide andmete ja teabe saamist tehakse kõnesolev teave ja andmed samuti kättesaadavaks Euroopa Keskkonnaagentuurile, et viimane saaks oma ülesandeid täita.

⁽¹⁾ ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.

*Artikkel 20***Komisjoni aruanded**

1. Komisjon avaldab esimese hindamisaruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta kahe aasta jooksul pärast kõigi meetmeprogrammide saamist ja igal juhul hiljemalt 2019. aastaks.

Seejärel avaldab komisjon edasised aruanded iga kuue aasta tagant. Komisjon esitab aruanded Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

2. Komisjon avaldab hiljemalt 15. juuliks 2012 aruande, milles antakse hinnang käesoleva direktiivi panuse kohta selliste olemasolevate kohustuste täitmisesse ja algatuste kohaldamisesse, mis liikmesriikidel või ühendusel on ühenduse või rahvusvahelisel tasandil mereakvatooriumi keskkonnakaitse suhtes.

Aruanne esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

3. Lõikes 1 sätestatud aruanded sisaldavad järgmist:

- a) ülevaade käesoleva direktiivi rakendamisel tehtud edusammudest;
- b) ülevaade merekeskkonna seisundist ühenduses, mis on koostatud koostöös Euroopa Keskkonnaagentuuriga ning asjaomaste piirkondlike mere- ja kalandusorganisatsioonide ja -konventsioonidega;
- c) ülevaade merestrateegiast koos soovustega nende parandamise kohta;
- d) kokkuvõtte liikmesriikidelt artiklite 12 ja 16 kohaselt saadud teabest ja komisjoni poolt artikli 16 kohaselt tehtud hindamistest seoses liikmesriikidelt vastavalt artiklile 15 laekunud teabega;
- e) kokkuvõtte kõigile artikli 18 alusel liikmesriikide poolt komisjonile esitatud aruannetele antud vastustest;
- f) kokkuvõtte vastustest Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt eelmistele merestrateegiast tehtud märkustele;
- g) kokkuvõtte muude asjakohaste ühenduse poliitikate panusest käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamisse.

*Artikkel 21***Arenguaruanne kaitstud alade kohta**

Komisjon koostab 2014. aastaks liikmesriikide poolt 2013. aastaks esitatava teabe põhjal aruande merekaitsealade loomisel saavutatud arengu kohta, võttes arvesse kohaldatavatest ühenduse õigusaktidest tulenevaid olemasolevaid kohustusi ning ühenduse ja liikmesriikide rahvusvahelisi kohustusi.

Aruanne esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

*Artikkel 22***Ühenduse rahastamine**

1. Arvestades, et merestrateegiate kehtestamine on loomupäraselt prioriteet, toetatakse käesoleva direktiivi rakendamist ühenduse olemasolevatest rahastamisvahenditest vastavalt kehtivatele eeskirjadele ja tingimustele.

2. EL kaasrahastab liikmesriikide koostatud programme vastavalt olemasolevatele rahastamisvahenditele.

*Artikkel 23***Käesoleva direktiivi läbivaatamine**

Komisjon vaatab käesoleva direktiivi läbi hiljemalt 15. juuliks 2023 ja esitab vajalikud muutmissetpanekud, kui see on asjakohane.

V PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 24***Tehnilised kohandused**

1. III, IV ja V lisa võib muuta vastavalt teaduse ja tehnika arengule vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele, võttes arvesse artikli 17 lõikes 2 sätestatud merestrateegiate läbivaatamise ja ajakohastamise tähtaegu.

2. Vastavalt artikli 25 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele

- a) võib võtta vastu meetodikastandardid I, III, IV ja V lisa kohaldamiseks;
- b) võib võtta vastu tehnilised vormingud andmete, sealhulgas statistiliste ja kartograafiliste andmete edastamiseks ja töötlemiseks.

*Artikkel 25***Regulatiivkomitee**

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

*Artikkel 26***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 15. juuliks 2010. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

3. Mereakvatooriumita liikmesriigid jõustavad üksnes need normid, mis on vajalikud artikli 6 ja artikli 7 nõuete järgmiseks.

Kui sellised normid on siseriikliku õigusega juba kehtestatud, edastavad asjaomased liikmesriigid komisjonile selliste normide teksti.

*Artikkel 27***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 28***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 17. juuni 2008

Euroopa Parlamendi nimel
president
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
eesistuja
J. LENARČIČ

I LISA

Hea keskkonnaseisundi piiritlemise kvalitatiivsed tunnused

(millele on osutatud artikli 3 lõikes 5, artikli 9 lõigetes 1 ja 3 ning artiklis 24)

1. Bioloogiline mitmekesisus on säilinud. Elupaikade kvaliteet ja olemasolu ning liikide levik ja arvukus on kooskõlas valitsevate füsiograafiliste, geograafiliste ja kliimaatiliste tingimustega.
2. Inimtegevuse tulemusel sisse toodud võõrliigid jäävad tasemele, millel ei ole negatiivset mõju ökosüsteemile.
3. Kaubanduslikel eesmärkidel kasutatavate kala ja karploomade populatsioonid on ohututes bioloogilistes piirides, kusjuures populatsiooni vanuseline ja suuruseline koosseis annab tunnistust ressursside heast seisukorrast.
4. Kõik teadaolevad mere toiduvõrkude elemendid eksisteerivad tavapärase arvukuse ja mitmekesisuse tasemel, mis on võimeline tagama pikaajalise liikide rohkuse ja nende täieliku paljunemissuutlikkuse säilimise.
5. Inimtekkeline eutrofeerumine, eelkõige selle negatiivsed mõjud, nagu bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, ökosüsteemi seisundi halvenemine, vetikate kahjulik õitsemine ja hapnikunappus põhjavetes, on minimeeritud.
6. Merepõhja terviklikkus on tasemel, mis kindlustab ökosüsteemide funktsioneerimise ja struktuuri ning selle, et eelkõige merepõhja ökosüsteemid ei ole kahjustatud.
7. Merevee hüdrograafiliste tingimuste püsival muutusel ei ole negatiivset mõju mere ökosüsteemidele.
8. Saasteainete kontsentratsioon on tasemel, mis ei põhjusta saastumisest tulenevaid mõjusid.
9. Saasteained kalades ja muudes inimtarbimiseks ette nähtud mereandides ei ületa ühenduse õigusaktide või muude asjakohaste standarditega kehtestatud tasemeid.
10. Mereprahi omadused ja kogus ei kahjusta ranniku- ja merekeskkonda.
11. Energia keskkonda juhtimine, sealhulgas veealune müra, on tasemel, mis ei kahjusta merekeskkonda.

Artikli 9 lõike 1 kohaselt igas merepiirkonnas või allpiirkonnas hea keskkonnaseisundi parameetrite kindlaksmääramisel kaaluvad liikmesriigid kõiki käesolevas lisas loetletud kvalitatiivseid tunnuseid, et määrata kindlaks need tunnused, mida tuleb kasutada kõnealuse piirkonna või allpiirkonna hea keskkonnaseisundi piiritlemisel. Kui liikmesriik leiab, et ühe või mitme sellise tunnuse kasutamine ei ole asjakohane, esitab ta komisjonile vastavad põhjendused artikli 9 lõike 2 kohase teavitamise raames.

*II LISA***Pädevad asutused**

(millele on osutatud artikli 7 lõikes 1)

1. Pädeva(te) asutus(t)e nimi ja aadress – nimetatud pädeva(te) asutus(t)e ametlik nimi ja aadress.
 2. Pädeva(te) asutus(t)e õiguslik vorm – pädeva(te) asutus(t)e õigusliku vormi lühikirjeldus.
 3. Ülesanded – pädeva(te) asutus(t)e õiguslike ja haldusülesannete lühikirjeldus ning asjaomase mereakvaatoriumiga seotud ülesannete kirjeldus.
 4. Liikmeskond – kui pädev asutus või pädevad asutused tegutsevad teiste pädevate asutuste vahelise koordineerimis-asutus(t)ena, nõutakse nende asutuste nimekirja koos kokkuvõttega koordineerimise tagamiseks loodud institutsioonilistest suhetest.
 5. Piirkondlik või allpiirkondlik koordineerimine – nõutakse kokkuvõtet mehhanismidest, mis on kehtestatud selleks, et tagada koordineerimine liikmesriikide vahel, kelle mereakvaatorium jääb samasse merepiirkonda või allpiirkonda.
-

III LISA

Omaduste, survetegurite ja mõjude soovituslik nimekiri

(osutatud artikli 8 lõikes 1, artikli 9 lõigetes 1 ja 3, artikli 10 lõikes 1, artikli 11 lõikes 1 ja artiklis 24)

Tabel 1

Parameetrid

Füüsikalised ja keemilised omadused	<ul style="list-style-type: none"> — Merepõhja topograafia ja batümeetria. — Temperatuuri- ja jääkate režiim aastate ja hooegade lõikes, hoovuste kiirus, tõusu-voolud, lainetest mõjutatus, segunemise karakteristikud, hägusus, viibeag. — Soolsuse ruumiline ja ajaline jaotus. — Toitainete ja hapniku ruumiline ja ajaline jaotus (DIN, TN, DIP, TP, TOC). — pH ja pCO₂ profiilid või muud merekeskkonna hapestumise mõõtmiseks sobivad võrdväärsed parameetrid.
Elupaigatüübid	<ul style="list-style-type: none"> — Valitsevad merepõhja ja veesamba elupaigatüübid koos neile iseloomulike füüsikaliste ja keemiliste omadustega, näiteks sügavus, vee temperatuuri režiim, hoovused ja muud vee liikumised, soolsus, veepõhja struktuur ja aluspõhi. — Eriuste elupaigatüüpide, eelkõige selliste tüüpide identifitseerimine ja kaardistamine, mis on ühenduse õigusaktide (elupaikade direktiiv ja linnukaitse direktiiv) või rahvusvaheliste konventsioonide alusel tunnistatud teaduslaselt või bioloogilise mitmekesisuse poolst huviväärseks. — Elupaigad aladel, mis oma omaduste, asukoha või strateegilise tähtsuse tõttu vääriavad erilist tähelepanu. Nende hulka võivad kuuluda intensiivse või spetsiifilise surve all olevad alad või konkreetset kaitseréžiimi vajavad alad.
Bioloogilised omadused	<ul style="list-style-type: none"> — Valitsevate merepõhja ja veesamba elupaikadega seotud bioloogiliste koosluste kirjeldus. Selle hulka kuulub teave füto- ja zooplanktoni koosluste, sealhulgas liikide ning hooajaliste ja geograafiliste variatsioonide kohta. — Teave katteseemnetaimede, makrovetikate ja põhjafauna selgrootute, sealhulgas nende liigilise koosseisu, biomassi ning aasta/hooaja lõikes toimuvate variatsioonide kohta. — Teave kalapopulatsioonide, sealhulgas nende arvukuse, leviku ja vanuselise/suuruselise koosseisu kohta. — Piirkonnas või allpiirkonnas esinevate mereimetajate ja -roomajate liikide populatsioonidünaamika, loodusliku ja tegeliku leviala ning seisundi kirjeldus. — Piirkonnas või allpiirkonnas esinevate merelinnuliikide populatsioonidünaamika, loodusliku ja tegeliku leviala ning seisundi kirjeldus. — Muude piirkonnas või allpiirkonnas esinevate ning ühenduse õigusaktide või rahvusvaheliste lepingutega reguleeritud liikide populatsioonidünaamika, loodusliku ja tegeliku leviala ning seisundi kirjeldus. — Piirkonnas või allpiirkonnas esinevate mittepõliste eksootiliste liikide ajutise esinemise, arvukuse ja ruumilise jaotuse nimistu või, kui see on asjakohane, looduslike liikide geneetiliselt erinevad esinemiskujud.
Muud näitajad	<ul style="list-style-type: none"> — Kemikaalide, sealhulgas murettekitavate kemikaalide, settesaaste, tulipunktide, terviseküsimuste ning elustiku (eelkõige inimtarbimiseks mõeldud elustiku) saastumisega seotud seisundi kirjeldus. — Muude piirkonnale või allpiirkonnale tüüpiliste või eriomaste näitajate ja omaduste kirjeldus.

Tabel 2

Survetegurid ja mõjud

Füüsiline kadu	<ul style="list-style-type: none"> — Katmine (nt tehisrajatistega, süvendusheitmete kõrvaldamisega). — Blokeerimine (nt püsikonstruktsioonidega).
Füüsiline kahju	<ul style="list-style-type: none"> — Muutused mudastumises (nt suudmekohtades, suurenenud äravoolu ja süvendamise/süvendusheitmete kõrvaldamise tulemusel). — Abrasioon (nt kutselise kalapüügi, laevatamise, ankurdamise mõju merepõhjale). — Selektiivne väljaviimine (nt elus- ja eluta ressursside uurimine ja kasutamine).
Muud füüsilised häired	<ul style="list-style-type: none"> — Veealune müra (nt laevad, veealused akustilised seadmed). — Merepraht.
Häired hüdroloogilistes protsessides	<ul style="list-style-type: none"> — Märkimisväärsed muutused soojusrežiimis (nt elektrijaamade veelaskmed). — Märkimisväärsed muutused soolsusrežiimis (nt vee liikumisi takistavate konstruktsioonide, veevõtmise tulemusel).
Saastumine ohtlike ainetega	<ul style="list-style-type: none"> — Sünteetiliste ühendite ja bioloogiliselt aktiivsete ainete juhtimine veekokku (nt merekeskkonna jaoks asjakohased prioriteetsed ained vastavalt direktiivile 2000/60/EÜ, nagu pestitsiidid, rikenemisvastased ained, ravimid, nt hajureostusallikatest tulenevate kadude, laevade põhjustatud reostuse, atmosfääris sadestumise tulemusel). — Mittesünteetiliste ainete ja ühendite juhtimine veekokku (nt raskmetallid, süsivesinikud, nt laevade põhjustatud ja jõgede suudmekohtadest ning nafta, gaasi ja mineraalide uurimisest ja kasutamisest tuleneva reostuse, atmosfääris sadestumise tulemusel). — Radionukliidide juhtimine veekokku.
Ainete süstemaatiline ja/või tahtlik keskkonda viimine	<ul style="list-style-type: none"> — Muude tahkete, vedelate või gaasiliste ainete mereakvatooriumi juhtimine nende süstemaatilise ja/või tahtliku merekeskkonda viimise tulemusena, mis on lubatud kooskõlas ühenduse muude õigusaktide ja/või rahvusvaheliste konventsioonidega.
Toiteelementidega ja orgaaniline rikastumine	<ul style="list-style-type: none"> — Väetiste ja muude lämmastiku- ja fosforirikaste ainete heitmed (nt punkt- või hajureostusallikatest, sealhulgas põllumajandusest, vesiviljelusest, atmosfääris sadestumine). — Orgaanilise ainese heitmed (nt kanalisatsioon, kalakasvatus, jõgede suudmekohad).
Bioloogilised häired	<ul style="list-style-type: none"> — Mikroobsete patogeenide juhtimine veekokku. — Võõrliikide sissetoomine ja translokatsioon. — Liikide selektiivne väljapüük, sealhulgas mittesihthiikide juhuslik püük (nt kutselise ja harrastuspüügi tulemusel).

IV LISA

Keskkonnaalaste sihtide kehtestamisel arvesse võetavate parameetrite soovituslik nimekiri

(osutatud artikli 10 lõikes 1 ja artiklis 24)

1. Merepiirkonnas või allpiirkonnas liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvat mereakvatooriumi iseloomustavate elementide piisav käsitlemine.
2. Vajadus seada a) sihid, millega kehtestatakse hea keskkonnaseisundi määratlusele põhinevad soovitud tingimused; b) mõõdetavad kontrollarvud ja nendega seotud indikaatorid, mis võimaldavad teha seiret ja hindamist, ja c) tegevussihid, mis on seotud nende saavutamise toetamiseks mõeldud konkreetsete rakendusmeetmetega.
3. Saavutatava või säilitatava keskkonnaseisundi täpsustamine ja formuleerimine merepiirkonda või allpiirkonda kuuluvat liikmesriigi mereakvatooriumi iseloomustavate elementide mõõdetavate omaduste näol.
4. Sihtide kogumi kooskõla; nendevaheliste vastuolude puudumine.
5. Sihtide saavutamiseks vajalike ressursside täpsustamine.
6. Sihtide, sealhulgas võimalike vahesihtide formuleerimine koos nende saavutamiseks ette nähtud ajakavaga.
7. Edusammude jälgimiseks ja juhtimisotsuste suunamiseks mõeldud näitajate täpsustamine sihtide saavutamist silmas pidades.
8. Vajaduse korral võrdluspunktide täpsustamine (siht- ja piirväärtused).
9. Sotsiaalsete ja majanduslike probleemide nõuetekohane arvestamine sihtide seadmisel.
10. Artiklis 1 sätestatud keskkonnanäidete silmas pidades välja töötatud keskkonnasihtide, nendega seotud näitajate ning siht- ja piirväärtuste kogumi läbivaatamine, et hinnata, kas sihtide saavutamisel muutuks merepiirkonnas liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluva mereakvatooriumi keskkonna seisund neile vastavaks.
11. Sihtide vastavus ühenduse ja selle liikmesriikide asjaomaste rahvusvaheliste ja piirkondlike kokkulepete alusel võetud eesmärkidele, kasutades neid, mis on asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna puhul artiklis 1 sätestatud keskkonnanäidete saavutamiseks kõige asjakohasemad.
12. Kui sihtide ja näitajate kogum on kokku pandud, tuleks need artiklis 1 sätestatud keskkonnanäidete silmas pidades ühiselt läbi vaadata, et hinnata, kas sihtide saavutamisel muutuks keskkonna seisund neile vastavaks.

V LISA

Seireprogrammid

(osutatud artikli 11 lõikes 1 ja artiklis 24)

1. Vajadus esitada teavet keskkonnaseisundi hindamiseks ning heast keskkonnaseisundist lahutava vahemaa ja selle suunas tehtud edusammude hindamiseks vastavalt III lisale ja artikli 9 lõike 3 kohaselt kindlaks määratavatele kriteeriumidele ja meetodikastandarditele.
2. Vajadus tagada teabe genereerimine, mis võimaldab teha kindlaks artiklis 10 ette nähtud keskkonnaalaste sihtide sobivad näitajad.
3. Vajadus tagada teabe genereerimine, mis võimaldab hinnata artiklis 13 osutatud meetmete mõju.
4. Vajadus kaasata meetmeid muutuste põhjuse ja seeläbi võimalike parandavate meetmete kindlakstegemiseks, mida oleks soovitud seisundivahemikust kõrvalekallete avastamise korral tarvis võtta hea keskkonnaseisundi taastamiseks.
5. Vajadus esitada teavet keemiliste saasteainete kohta inimtarbimiseks mõeldud liikides, mis pärinevad kutselise kalapüügi aladelt.
6. Vajadus kaasata meetmeid, millega kinnitatakse, et parandusmeetmed toovad kaasa soovitud muutusi, mitte aga soovimatuid kõrvaltoimeid.
7. Vajadus koondada teave merepiirkondade või allpiirkondade alusel vastavalt artiklile 4.
8. Vajadus tagada hindamisviiside ja -meetodite võrreldavus merepiirkondade ja/või allpiirkondade piires ja vahel.
9. Vajadus töötada välja tehnilised spetsifikaadid ja standardiseeritud meetodid järelevalve tegemiseks ühenduse tasandil, et teavet oleks võimalik võrrelda.
10. Vajadus tagada niivõrd kui võimalik vastavus piirkondlikul ja rahvusvahelisel tasandil välja töötatud olemasolevatele programmidele, et soodustada nende programmide omavahelist kooskõla ja vältida jõupingutuste dubleerimist, kasutades neid seirejuhiseid, mis on asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna puhul kõige asjakohasemad.
11. Vajadus kaasata artiklis 8 ette nähtud esialgsesse hindamisse ühe osana keskkonnatingimustes aset leidnud suuremate muutuste ning vajaduse korral uute ja esilekerkivate küsimuste hindamine.
12. Vajadus käsitleda artiklis 8 ette nähtud esialgse hindamise osana III lisas loetletud asjakohaseid elemente, sealhulgas nende looduslikku variatiivsust, ning hinnata suundumusi artikli 10 lõike 1 kohaselt sätestatud keskkonnasihtide saavutamise suunas, kasutades vajaduse korral kindlaksmääratud näitajaid ja nende siht- või piirväärtusi.

VI LISA

Meetmeprogrammid

(osutatud artikli 13 lõikes 1 ja artiklis 24)

1. Sisendite kontrollimeetmed: majandamismeetmed, mis mõjutavad lubatud inimtegevuse määra.
 2. Väljundite kontrollimeetmed: majandamismeetmed, mis mõjutavad ökosüsteemi komponendi lubatud häirituse astet.
 3. Ruumilise ja ajalise leviku kontroll: majandamismeetmed, mis mõjutavad seda, kus ja millal teatud tegevusel toimuda lastakse.
 4. Juhtimise koordineerimise meetmed: vahendid juhtimise koordineerimise tagamiseks.
 5. Võimaluse korral merereostuse jälgitavust parandavad meetmed.
 6. Majanduslikud stiimulid: majandamismeetmed, tänu millele on mereökosüsteemi kasutajate huvides tegutseda viisil, mis aitab saavutada eesmärgiks seatud head keskkonnaseisundit.
 7. Leevendus- ja heastamisvahendid: majandamisvahendid, mis suunavad inimtegevust mereökosüsteemide kahjustatud komponentide taastamisele.
 8. Teabevahetus, huvirühmade kaasamine ja üldsuse teadlikkuse suurendamine.
-